

Maria Kurenko, la famosa cantatriu russa que ens presentarà Música da Camera, ens fa l'elogi de l'Orfeó Català

Hem tingut ocasió de parlar alguns moments amb Maria Kurenko, gran artista del cant, que l'Associació de Música "da Camera", amb la seva activitat infatigable, ha aconseguit de fer venir per primera vegada a Barcelona.

L'excel·lent pianista Ricard Vives, mestre en el piano i mestre en la pedagogia musical, un dels valors més positius, no ho oblidem, d'entre els artistes nostres, ens fa la presentació.

Maria Kurenko — ulls negres de

gran intel·ligència; paraula ràpida, que us contesta amb precisió, encara no heu acabat la vostra pregunta — es mostra encisada de Barcelona.

—Tinc unes ganes boges de conèixer la vostra ciutat i els seus voltants. Venint de París, ja m'he adonat que la vostra terra té una llum clara, que l'or de la tardor decora amb fastuositats de meravella. Tenia moltes ganes de venir; els amics de "Música da Camera" havien insistit moltes vegades en el seu convit; però sem-

pre pendent dels meus "managers" i de les "tournées" a base de gran quantitat de concerts, no m'era possible trobar uns dies per a escapar-me. Però, per fi, ja sóc ací. Vull veure la ciutat vella, la Catedral gòtica i la nova Catedral que he vist per la finestra del tren; els jardins de Montjuïc i fins arribar a Montserrat.

—Seren molts dies a Barcelona?

—Estic pendent d'uns telegrams del meu agent a Nova York. Mireu, ara mateix he rebut aquest.

I ens ensenya un "ràdio" confirmant la contracta per a tres representacions inicials de l'òpera d'Igor Strawinsky "Mavra" a Filadèlfia, estrena als Estats Units d'aquesta òpera, en la qual Maria Kurenko té el paper de protagonista.

—En sentiren un fragment, dimecs, al Casal del Metge.

—¿Qui dirigeix les representacions de "Mavra"?

—El propi Igor Strawinsky. És ell personalment qui m'ha designat per a la representació.

—Sou coneguda als Estats Units?

—Hi porto fetes nou grans "tournées" consecutives, i estic preparant la desena, que serà més extensa i copiosa que totes les precedents. Però abans he de donar diversos concerts per Europa: un dels que em fan més il·lusió és el que he de donar a la Universitat dels Annals de París, dintre del cicle "Quinze galas du jeudi", amb unes paraules preliminars de M. Adolf Boschot, de l'Institut, sobre la música russa d'ahir i d'avui. L'ambient de selecció i intel·ligència d'aquestes sessions m'encisen. M'han dit que una cosa així són les vostres "Audicions Intimes".

El mestre Vives es mira el rellotge. Cal acabar la conversa; però Maria Kurenko diu:

—¿Sabeu què és la primera cosa que he fet en arribar a Barcelona? Sentir l'Orfeó Català, la gloriosa institució coral catalana coneguda i admirada a tot el món. Donava diumenge un concert de prova, privat. Nosaltres, els russos, tenim cors excel·lents. Difícilment trobem pel món quelcom que ens sorprengui en aquest gènere. Doncs bé: l'Orfeó Català m'ha fet una impressió grandíssima. Precisament varen cantar una cançó popular russa, "Kalinka", del meu bon amic Kurt Schlinder. Deliciosa, inoblidable interpretació. Es admira el vostre Orfeó i el dinamisme i la flama sagrada d'aquest gran director que és el mestre Millet.

MARIA KURENKO

21-11-34 *Mirador*

LA MUSICA

AUDICIONES INTIMAS

María Kurenko, soprano

En el concierto de anoche Audicions Intimes, presentó a la notable soprano rusa María Kurenko.

Es una verdadera artista del canto. Su voz es de un timbre extraordinariamente agradable, su técnica es perfecta y su afinación no puede ser más justa. Cantó obras de soprano ligera, como el "Passepied" del siglo XVII, de Delibes, y el aria de Semiramis, de esta ópera de Rossini, llena de vocalizaciones que María Kurenko dijo con una ideal naturalidad y perfección. Cantó también "Lieder", de Beethoven—tuvo que repetir "La Marmota"—de Schubert—la ingenua y delicada "Rosa de bardicha—y de Reger, "Maria Wiegenglied", que dijo con un hilo de voz encantador, pero intensamente expresivo. Terminó el programa con una serie de obras rusas: "La duda", de Gliuka; "En Primavera", de Rimski; "Angustia", de Chaikowski, todas de un género un poco anticuado, como de romanza de salón; y, por último, "Laducki" (infantil), de Strimer, y una aria de la ópera de Strawinski, "Mavra", aria que no es de lo más interesante de este interesante autor.

María Kurenko, a pesar de que

no tiene ni una voz muy potente, ni muy extensa, es una cantante de gran valor, por su escuela completa y alta, por su estilo musical y por su intenso sentimiento artístico.

El público, con sus aplausos, le obligó a añadir varias obras al terminar el programa. Una de ellas fué la canción catalana "El pardal", que dijo muy bien y en catalán.

La acompañó el notabilísimo pianista Ricardo Vives, y lo hizo, como es de suponer, con perfección y arte apropiado. Para él fueron también los aplausos que resonaron anoche en la Sala del Casal del Metge.

Jaime Pahissa

LOS TEATROS

COMICO. — Estreno de
"Las insaciables".

Inauguró anoche, con gran éxito, el teatro Cómico, la temporada formal de invierno, poniendo en escena la compañía que dirige Miguel Ligeró, "Las insaciables", obra de género frívolo.

Es una historieta cómica y picaresca, con abundancia de chistes y retruécanos de doble sentido, que fueron celebrados con grandes risas por parte del público que llenó el teatro de bote en bote.

La obra, distribuida en dos largos actos, es original de Joaquín Vila y Enrique Sierra, con música del maestro Guerrero, que dirigió la orquesta. Casi todos los números hubieron de repetirse.

22. NOV. 1934

Intimas

CONCIERTOS

escena de las dos rivales, en el segundo acto, y en la de la gran revelación de «La Papiusa» a su hija, en el tercero. En cambio, es amable y está bien trazado el planteamiento del conflicto (todo el primer acto) y excelentemente dibujada la figura de Antón.

Fué ésta interpretada, con justo equilibrio — y con unas ganas de trabajar el papel, poco frecuentes en este actor — por el señor Asquerino, quien sostuvo la difícil figura hasta el fin. La «Papiusa», tipo convencional, dió, no obstante, ocasión de lucimiento a la señora López Heredia, espléndida de figura, gesto y atavío. El conjunto de la compañía dió una excelente movilidad y cierto tono a la interpretación, que sólo en rapidísimos instantes se resintió de inseguridad. Digna y cuidada la presentación. El público, que llenaba el teatro, solicitó la salida de los autores al palco escénico al final de todos los actos, y al terminar la representación — ¿cómo no? — les hizo hablar.

M. L. M.

«Audicions Intimes»

MARIA KURENKO

El arte de la cantante rusa María Kurenko, presentada por «Audicions Intimes» a sus afiliados en la reunión de anoche en el «Casal del Metge», se caracteriza principalmente por su adaptación a las mejores tradiciones del estilo lírico.

María Kurenko se halla también en posesión de un tecnicismo vocal de clase superior; pero su canto, más que espontáneo, tiende hacia el virtuosismo; más que a la natural expresión, se inclina al juego artístico, y de ahí que llegue a producir cierta sensación de monotonía.

El auditorio apreció, sin embargo, la nobleza de los propósitos de la artista, y no la regateó sus aplausos.

El éxito, franco y sincero, de María Kurenko, que interpretó un programa integrado por «lieder» y fragmentos de óperas de diversas escuelas, no faltando, naturalmente, la rusa, se tradujo, aparte los aplausos, en obligada concesión de repeticiones y algún «extra».

Secundó a la cantante, con gusto y maestría, el pianista Ricardo Vives, para quien también hubo demostraciones de agrado.

Z.

EL MAESTRO STEIMAN

Como ya hemos anunciado repetidamente, esta noche se inaugurará la temporada de invierno en el Liceo, poniéndose en escena el drama musical ruso «Boris Godunow», de Musorgsky.

De la dirección y concertación de esta obra, tal vez la más característica de la escuela rusa, se ha encargado el maestro Michel Steiman, que goza de sédu-

Lo escogido del programa, así como la curiosidad de oír al pianista Tomás Figueras, quien daba su primer concierto, atrajo una distinguidísima concurrencia, que llenó completamente el local.

La «Partita núm. 1», en sí bemol, ejecutada brillantemente por el novel concertista, lo mismo que los «Cants espirituals», interpretados por el señor Sánchez Parra, y el «Adagio» de la «Sonata núm. 4» (violín), impecablemente ejecutado por Luis Benejam, causaron excelente impresión, que se tradujo en nutridos aplausos.

La perfecta interpretación que el «Coro Montserrat», dirigido por el reverendo P. Antonio Masana, dió al coral «Bona nit tu q'erres», que figuraba en el programa, mereció también justos plácemes.

EL FESTIVAL DE LOS OBREROS DE PRENSA

El interés despertado por el festival que en la noche del próximo domingo se celebrará en teatro Novedades a beneficio del Grupo Mutualista de la Asociación Obrera de la Prensa Diaria lo demuestra el importante número de localidades que han sido ya expendidas en la Secretaría de la Asociación, y que permite augurar un lleno completo.

El programa compuesto por el pasillo «El bebedizo» y el éxito del día, «Curro Gallardo», interpretado por los mismos artistas que lo estrenaron, y del que hacen una verdadera creación, será completado con el sorteo entre los concurrentes de magníficos regalos generosamente cedidos por los Almacenes Jorba, Almacenes Alemanes y Casa Ciudad para este acto, lo que constituirá una agradable novedad que prestará el mayor relieve a tan simpática fiesta.

LA BANDA MUNICIPAL

El domingo próximo, día 25, se celebrará en el Palacio Municipal de Bellas Artes el 81 concierto sinfónico popular de la Banda Municipal, bajo la dirección del maestro J. Lamote de Grignon.

Habiendo sido muchos los devotos de nuestra primera entidad instrumental que han solicitado una nueva audición de la famosa «Sinfonía heroica», de Beethoven, la Dirección del citado organismo ha combinado para el próximo concierto un festival Beethoven, totalmente integrado por obras de este músico inmortal. Son éstas la «Sinfonía heroica», el «Concerto», para violín y orquesta, y la ópera de «Esmonta».

La parte de solista del «Concerto» ha sido confiada al joven y notable violinista Abelardo Mus, director del Conservatorio de Castellón de la Plana, el cual actuará por primera vez en los conciertos sinfónicos populares de la Banda Municipal.

Este festival Beethoven empezará, como de costumbre, a las once y cuarto de la mañana; la entrada será gratuita y el acceso del público al gran salón de fiestas del Palacio de Bellas Artes se efectuará por la puerta principal del mismo.

Se recuerda que las puertas del gran salón de Fiestas permanecerán cerradas durante la ejecución de las obras.

DE MUSICA

"Audicions Intimes"

En el Casal del Metge, para los socios de "Audicions Intimes", dió un concierto la soprano María Kurenko, con la cooperación del pianista Ricardo Viñas. Fué una sesión realmente exquisita, en la que la notabilísima cantatriz, María Kurenko, evidenció ser una artista completísima y de excelentes medios vocales.

Con singular maestría en el manejo de la voz y pulcritud de estilo, interpretó la señora Kurenko, páginas de Pergolesi, Donandy, Mozart, Hüb, Faure, Delibes, Rossini, Beethoven, Schubert, Max Reger, Glinka, Rimsky-Korsakoff, Tchaikowsky, Strimer y Strawinsky, siendo en todas ellas festejadísima por el auditorio.

Ricardo Vives, el notable artista, ejecutó primorosamente la parte de piano acompañante.

A R E N A S

TRES EN PUNTO.

toros a precios populares.
erezano, estupendo rejoneador.

H. MARCET

matadores de toros

IANA y PERLACIA

a mano.

DOS TOROS, 6

GRADAS, 1'50 PESETAS.

ERAL, 1 PESETA.

Noticiero

23. NOV. 1934

6833/4

...sola de la mano no ven los an-
cionados encuentros tan intere-
santes.

CLUB VASCONIA. - FRON- TON NOVEDADES : : : : :

Partidos para el próximo do-
mingo por a mañana:

Primero, a las diez: Capella y
Artús contra Batlló y Gamper.

Segundo: Florit y Sabat contra
Díaz y Villalba.

Tercero: Lasheras y Jordá con-
tra M. Viladomiu y Masferrer.

Cuarto: Oller y Amat contra
Arrarte y F. Steegmann.

EN EL FRONTON PRINCI- PAL PALACE : : : : :

Se anuncian los siguientes par-
tidos, en atención a la matinal ex-
traordinaria que se celebrará el
próximo domingo:

Primero, a las diez: Renóm y
Lloveras contra A. Bó y López.

Segundo: Cesari y Alfredo con-
tra J. Bó y P. Escudero.

Tercero: Torrens II y Mate-
sanz I contra Salsamendi II y Ri-
qué.

Cuarto: Isidoro II (profesional)
y Torrens I contra Charroalde,
Más y Gorri.

CLUB MANISTA. - FRON- TON AMALIA : : : : :

Partidos para el próximo do-
mingo por a mañana:

Primero, a las nueve: Demetri
y Zúñiga, rojos, contra Mayo y
Sarriá, azules.

Segundo: Hermanos Roche, ro-
jos, contra Alonso y Roviras, azu-
les.

Tercero: Castillo y Rosich, ro-
jos, contra Bofarull y Sabadell,
azules.

Cuarto: Quiles y Bernabeu, ro-
jos, contra Sanz, Muntaner y
Suau, azules.

Un recital de canto y

24. NOV. 1934

Asociación de Música de Cámara

MARIA KURENKO

La cordial acogida que esta soprano rusa halló en los socios de «Audições Intimas», volvió a encontrarla anoche en los de la Asociación de Música de Cámara, que apreciaron en ella cualidades que la hacen merecedora de los más cálidos aplausos.

Como en su anterior recital, María Kurenko puso de relieve una técnica de impecable perfección; pero, además del virtuosismo, cuidó la expresión y el sentimiento de ahí, que dejara en el auditorio una impresión más honda y duradera.

Cantó María Kurenko obras de diverso carácter y estilo, logrando en todas un éxito completo.

No faltaron las repeticiones, ni la interpretación de páginas fuera de programa. Ello indica con cuanta complacencia se escuchó a la artista, reiteradamente llamada al hemicycleo.

Por enfermedad de Ricardo Vives, se encargó de acompañar a María Kurenko, el pianista Alejandro Vilalta, quien realizó su cometido con la eficacia y conciencia que pone siempre en su labor. Los socios de la Asociación de Música de Cámara, que, como de costumbre, llenaban el «Palau», no le olvidaron en sus aplausos.

24. NOV. 1934

del Vespre. — Pàg. 9

EL MON BARCELONI

MUSICA DA CAMERA. — Ahir a la nit, al Palau de la música Catalana tingué lloc el concert a càrrec de la coneguda cantatriu Maria Kurenko.

El públic sortí encantat d'aquest concert trobant tan sols que s'havia acabat massa aviat. Entre les persones que ahir nit es trobaven al Palau de la Música recordem les senyores Llorach de Ferrater, Ferrater de Baladia, Guitart, Musté, Llatas, Duran de Ribó, Torres de Santasusana Vinyas de Moragas, Bartomeu de Domenech, Pagès de Caparà, Bertran de Vinyals, Gorina de Valls, Viñamata de Monteys, Serra de Botey i moltes d'altres que sentim no recordar.

Les senyoretes Isabel Llorach, Antònia Ordeig, Maria Soldevila, Maria Dolors Codina, Isabel Ventosa, Camila Pla, Núria, Pilar i Carme Armangué, Montserrat, Maria dels Angels Fiol, Concha Bassols, Carme Sintas, Joana Alier, Adela Torres, Miguelina Llobet, Núria Renart, Montserrat Fontanet, Elisabet Ferrater, Mercè Martí, Pilar Conill, Maria Teresa Serra, Núria Guasch, Anna Maria, i Maria Abella, Anna Maria Guitart, Isabel Valls, Anna Maria Barzanallana, Elena Gual i moltes d'altres que sentim molt no recordar.

Els senyors Ferrater, Botey, Pellicer, Llobet, Ventosa, Torner, Rodón, Artigas, Cornet, Planells, Arderiu, Carreres, Alcobé Par, Mir, Serra, Sindreu, Nubiola, Junques Gual, Monteys, Martí, Guarro, Valls i molts d'altres que sentim moltíssim no recordar.

Ultima hora

LOS TEATROS

ESPAÑOL. — Estreno de "Aquesta nit i mai més".

Incansable y siempre optimista (virtud común a los artistas cómicos de buena cepa), José Santpere dirige además una gran compañía de cómicos entusiastas y adictos. Ellos son el primer elemento para los repetidos intentos del director que se cifran en este deseo: divertir. Para lograrlo no rehuye Santpere ninguno de los factores escénicos.

Por esto nos presenta hoy una vez más en colaboración con Alfonso Roure, una nueva obra, algo así como mesa-revuelta de sainete, de revista, de película y de vodevil, que subtitula el autor Jazz-Melodía.

Tres largos actos de "panaché" artístico, graciosamente declamados, agradablemente cantados, vistosamente vestidos y espectacularmente decorados.

Así, pues, hubo triunfo para todos en el estreno de "Aquesta nit i mai més". Para Alfonso Roure, autor de la letra; para el maestro Cotó, autor de la música; para los escenógrafos Alarma, Castells, Buye y Lluís, para los modistos Carol y Mary, y desde luego, para actrices y actores, entre ellos la María Teresa Klein, la Hernáez, Estorch y Zaldívar y Santpere, el tenor Vendrell y Arteaga, que son los que encarnan los papeles más importantes.

El teatro llenísimo. La función terminó a las dos dadas.

E. T.

LA MUSICA

ASSOCIACIO DE MUSICA

"DA CAMERA"

María Kurenko

Esta notabilísima artista del canto dió anoche un concierto en el Palau de la Música Catalana, para la Associació de Música "Da Camera". El pasado miércoles cantó en "Audicions Intimes", y al hacer la reseña del concierto dimos nuestra opinión sobre el alto valor de esta ar-

tista, no solamente como cantante que posee una técnica vocal perfectísima y una voz igual y agradable en toda su extensión, sino también como intérprete sensible y expresiva en todos los estilos, desde el clásico al romántico y al moderno, y desde la canción popular, al "lied" y al aria de ópera.

En el primer concierto se hizo aplaudir por el público selecto y reducido del Casal del Metge; en el segundo, el de ayer, fué constantemente aplaudida por el público numerosísimo de la gran sala del Palau.

En el programa de este concierto figuraban dos partes de obras rusas, entre las cuales las había de compositores modernos, como Strawinski —con su conocida "pastoral", vocalizada— y Medtner, cuya composición "Vals" no fué bien apreciada por el público.

María Kurenko tuvo que repetir varias obras del programa, y al final cantó, de más a más, "Rosa de barda", de Schubert.

Por enfermedad del notable pianista Ricardo Vives, la acompañó, en su lugar, Alejandro Vilalta. Son de sobras conocidos los grandes méritos de este excelente concertista de piano; no hay que decir, pues, que su labor fué perfecta, y, además, artística. Fué también muy aplaudido.

Jaime Pahissa

LOS DEPORTES

BOXEO EN EL NUEVO MUNDO

Arenas Petit batió a Santandreu por puntos

El vasco Arenas Petit tuvo un buen debut en nuestros rings, ya que venció por puntos a Santandreu. Sin embargo, el vasco no es ningún boxeador extraordinario. Se trata sólo de un púgil en formación con perspectivas de llegar a completar su estilo y precisión de punch, cualidades que de haberlas poseído anoche, posiblemente Santandreu ne

2 y 12 roturas
24.11.34

Conciertos

ASOCIACION DE MUSICA DA CAMERA. — María Kurenko

Esta soprano rusa, dotada de excelentes cualidades, ofreció a los adheridos a la Música da Camera un espléndido recital de canciones en el que dió obras de autores clásicos y modernos, destaccándose en todas ellas una singular destreza en la interpretación y bella voz que modula muy diestramente.

Dijo muy bien los clásicos Mozart y Loti, pero donde manifestó con mayor dominio, fué en las composiciones de sus compatriotas Balakireff, Moussorsky, Strawinsky y Tchaikowsky.

Al piano, Alejandro Vilaña, puso a contribución sus bien definidas dotes.

A.

6333/8

25. NOV. 1934

Edificio

L'Associació de Música «da Camera» ha presentat al Casal del Metge i al Palau de la Música Catalana una gran cantatriu siberiana que posseeix una preciosa veu i una excellentíssima escola: Maria Kurenko. Aquesta artista, que en altre temps devia disposar d'una extensió de veu molt més àmplia, pel fet del seu acurat perfeccionament en el cant, assoleix unes interpretacions meravelloses, la qual cosa permet que el públic accepti amb gust i sense cansament recitals sencers de «lieders» i àries, rendint-se al seu valuós art amb càlids aplaudiments. Maria Kurenko ens oferí diverses obres de Pergolese, Donaudy, Hùe, Dèlibes, Fauré, Beethoven, Schubert, Max Reger, Glinka, Rimsky-Korsakoff, Strimer, Lotti, Bassa-Niu, Gurileff, Dargomigsky, Respighi, Maduro, Medtner, Txaikowsky, ensemes que les grans àries de les òperes «Mavra», de Strawinsky; «Don Joan», «Noces de Fígaro» i «El rapte del serrall», de Mozart; «Semíramis», de Rossini; «Snegurotxka», de Rimsky-Korsakoff i «La fira de Sorotxinsky, de Mussorgsky. En totes elles Maria Kurenko fou extraordinàriament aplaudida, i hagué d'afegir diverses obres al llarg del programa, entre elles «El pardal», que tingué la gentilesa de cantar en català.

* * *

6833/9

25 NOV. 1934

la cantant

25.11.34

Maria Kurenko

La soprano Maria Kurenko, que ha cantat a Audicions Intimes i a l'Associació de Música Da Camera, posseeix una veu bonica, ben timbrada, però una mica prima, una mica feble. Llueix, a més, una bona escola de cant. I el seu repertori és extensíssim. En els seus dos recitals, Maria Kurenko interpretà pàgines de Haendel, Mozart, Lotti, Pergolese, Beethoven, Schubert, Liszt, Fauré, Debussy, Hùie, Delibes, Reger, Glinka, Medtner, Dargomysky, Gretxaninoff, Txai-kowsky, Strawisky, etc. Maria Kurenko cantà bé, digué bé totes les cançons, però les interpretà, tanmateix, amb una certa uniformitat d'estil. Palesà, amb tot, sempre, que és una artista delicada que no oblida, en cap moment, les lleis supremes del bon gust.

Maria Kurenko assolí un èxit franc.

La ben notable cantatriu russa fou acuradament acompanyada pels coneguts pianistes Ricard Vives i Alexandre Vilalta.

F. Ll.

DEL ATENTADO CONTRA EL DI- RECTOR DE LOS TRANVIAS

ESTADO DE LOS HERIDOS

En la clínica del doctor Corachán se facilitó ayer tarde el parte de que el señor Veiga había sido sometido a una intervención quirúrgica, previa exploración radiológica, hallándose el proyectil alojado entre la pleura parietal y la cara anterior de la sexta costilla derecha.

El paciente sigue con tendencia a la mejoría dentro de la gravedad de su estado.

En cuanto al niño Erija, ha experimentado una ligera mejoría, no inspirando su estado la menor alarma.

VISITAS

Por la mañana visitó al Sr. Veiga y al niño que, resultó también herido en el atentado contra aquél, el auditor de la División señor Ferrer.

También le visitó el delegado del Gobierno en Cataluña, señor Carreras Pons.

DETENCIONES

Desde que la policía tuvo noticia del atentado, comenzó sus gestiones para descubrir y detener a los autores del mismo.

Las activas pesquisas de la policía han dado por resultado la detención de los ex empleados de la Compañía de Tranvías, José Cabestany Buson, y Antonio Romero Lodores, los cuales al ser interrogados parece que no pudieron explicar en forma satisfactoria dónde se encontraban a la hora en que se realizó el atentado.

También parece que ha sido detenido otro individuo, por completo ajeno a la mencionada Compañía sobre el que existen sospechas de que pudiera haber teni-

DE MUSICA

ASOCIACION DE MUSICA DA CAMERA MARIA KURENKO

La notabilísima cantatriz rusa María Kurenko que fué presentada recientemente por "Audicions Intimes" en el "Casal del Metge", de cuyo concierto ya dimos cuenta, cantó anteanoche en el "Palau" para los afiliados a la Asociación de Música Da Camera.

Los autores rusos figuraban en mayoría pero no por esto faltaron en el programa los nombres de A. Lotti, Bassa (1670), Mozart, Haendel, Liszt, Fauré, Debussy y Cyril Scott.

La escuela rusa estuvo, como hemos dicho, profusamente representada por los siguientes compositores: Balakireff, Varlamoff, Dargomysky, Rimsky, Gretchaninoff, Medtner, Strawinsky, Tchaikowsky y Moussorgsky.

Las excelentes cualidades de esta artista demostradas en su anterior concierto las patentizó de nuevo, en este recital. El registro agudo de su voz es bellísimo y en él consigue María Kurenko matices de licadísimos y de sonoridad aterciopelada. Su arte de intérprete, equilibrado y sin afectación tiene un tono de íntima expresión que cuadra perfectamente con el estilo del "lied".

Por enfermedad del pianista Ricardo Vives fué acompañada María Kurenko, por Alejandro Vilalta, quien colaboró con su perfección habitual.

Al concierto asistió numeroso y selecto auditorio y, como todas las de esta entidad, la sesión adquirió relieve artístico y gran brillantez.

La artista y su colaborador fueron muy aplaudidos por lo que ampliaron el programa con algunas composiciones. — A. M.

val a dir-ho, el més aconegut.

Associació de Música da Camera

La segona actuació a Barcelona de la sopran Maria Kurenko tingué lloc amb el mateix èxit que la primera. Aquesta segona fou per a les sessions del gran públic al P. de la M. C.

Al programa no mancaven obres dels més variats estils i de nombrosos autors: àries de Haendel, Mozart, Lotti i obres modernes. No pas totes igualment interessants certament.

Maria Kurenko, amb la seva veu agradable i el seu gran estil, un xic massa igual però, donà de totes les obres una interpretació ben remarcable. La seva tasca li valgué llargues ovacions, que l'obligaren a repetir algunes obres, i encara a allargar el programa amb altres de no anunciades.

El pianista Vilalta, per indisposició de Ricard Vives, que acompanyà el recital anterior, s'encarregà de l'acompanyament per aquesta vegada, i el realitzà amb molt d'encert.

recital

27. NOV. 1934

Mirador de la Música

ELS CONCERTS

per BALTASAR SAMPER

Acabada la sèrie de concerts de tardor de l'Orquestra Pau Casals, les audicions simfòniques són ara una rara excepció en la nostra vida musical. Hi ha òpera al Liceu i hi ha els concerts de la Banda Municipal, però tanmateix hom enyora l'Orquestra, i si bé podem constatar que les dues Associacions principals de la nostra ciutat, la de Música "da Camera" i la de Cultura Musical, fan un ben lloçable esforç per sovintejar els concerts orquestrals, no podem dir que tinguem els que semblen correspondre a una ciutat com Barcelona fins que se'n celebri normalment un cada setmana, almenys, i la pretensió és certament modesta.

El manteniment i actuació constant d'una gran orquestra simfònica, però, és una empresa temerària si hom no compta amb subvencions generoses de l'Estat o de corporacions públiques; i els nostres directores d'orquestra que, inspirant-se només en el més noble idealisme, s'han llançat coratjosament a l'aventura, podrien fer relacions impressionants dels sacrificis que han hagut d'acceptar per tal d'oferir bons concerts al públic, que ignora la suma d'esforços que aquestes actuacions signifiquen. És una altra paradoxa com la que al·ludíem dies enrera, referint-nos als compositors de la nostra terra. Compositor? Director d'orquestra? Professions (?) singulars, que exigeixen al qui no sap vèncer la vocació de seguir-les, molt treball i molts diners.

El nostre problema de l'orquestra semblava ara haver arribat al moment de trobar una solució satisfactòria, però les circumstàncies han imposat un nou ajornament i bé ens haurem de resignar i acontentar-nos amb els concerts simfònics que les Associacions esmentades ens tenen promesos aquesta temporada.

Els concerts de cambra, en canvi, són prou nombrosos i selectes i aquests darrers dies n'hi ha hagut de ben remarcables. Hem d'assenyalar com un gran encert de l'Associació de Música "da Camera" la presentació d'una excellent cantatriu russa, Maria Kurenko, que ha donat una audició a l'esmentada societat i una a la seva secció "Audicions Intimes". Una artista completa, que des de la primera obra que li escoltàrem ens captivà totalment. La seva veu és de la millor qualitat; el seu estil, d'una elegància i un refinament sorprenents, i la seva tècnica vocal, d'una perfecció meravellosa. En les interpretacions de Maria Kurenko cal remarcar, sobretot, la seriositat de l'expressió, sempre ponderada i justa i del tot adient al caràcter i ambient de la composició. Per fi, pensàvem escoltant aquesta artista, trobem una gran cantatriu que no dramatitza extemporàniament les expressions, ni martiritza la nostra oïda amb els horribles portaments de què usen i abusen tants de cantants que tenen prou bon gust per a tot, menys per a dotificar amb tacte i prudència aquest perillós recurs. Totes les inflexions, de la veu de Maria Kurenko, tots els matisos del seu cant, són sempre tan oportuns, tan justament plaçats, que hom els ha de creure, més que producte de càlcul, fruit d'una profunda musicalitat, d'un instint finíssim i agut que li revela els més rars imponderables de l'expressió musical. No podríem assenyalar moments particularment remarcables en la magnífica tasca que la cantatriu russa ens deixà admirar, car tots els autors representats en els seus programes, dels

vells italians a Mozart, a Debussy i a Stravinski i Mussorgski, tots foren interpretats amb el mateix inspirat encert, malgrat el contrast dels estils i del gust i to peculiar de cada època, als quals s'adapta aquesta artista amb prodigiosa agilitat. I cal també fer ressaltar l'excellent col·laboració que en aquests concerts tingueren els pianistes Ricard Vives i Alexandre Vilalta, els quals actuaren tothora amb la mestria que tantes vegades el nostre públic els ha pogut reconèixer.

Una altra sessió importantíssima fou la celebrada als salons de la Casa de l'Ardiaca per l'Associació de Música Antiga. Prengueren part en aquesta sessió el mestre Vicenç M. de Gibert, com a conferenciant, i el guitarrista Francesc Alfonso, i el programa fou dedicat als mestres del llaut.

El mestre Vicenç M. de Gibert donà una magnífica conferència, perfecta de forma i rica de fons, a través de la qual l'auditori pogué formar-se una completa idea de la importància del llaut, aquest instrument de tan vella prosàpia i de tanta significació dins la història de la música. El conferenciant exposà els antecedents antiquíssims que sobre el llaut es coneixen, la seva introducció a Espanya i al migdia d'Itàlia pels àrabs i el seu expandiment per tot Europa; féu ressaltar la importància que assolí a l'Edat Mitjana i als primers temps del Renaixement, i el situà també dins la història de la pintura tant observar com sovint és reproduït en els quadres dels més grans pintors, especialment en els de l'escola flamenca. Es referí també l'esmentat mestre a la confusió que ha existit entre els mots llaut i "vihuela"; cità textos antics d'un gran interès, en els quals el llaut és exaltat, i s'ocupà dels principals compositors que escriviren per al llaut, i de manera especial dels que figuraven en el programa de la vetllada.

La documentada i substanciosa dissertació del mestre Vicenç M. de Gibert fou escoltada amb interès sostingut i amb la més viva complaença per l'auditori de l'Associació, que la celebrà amb entusiàstics aplaudiments.

A continuació, el nostre notabilíssim guitarrista Francesc Alfonso executà un bell programa, la primera part del qual era dedicada als llautistes Luis Milán (1535), Gaspar Sanz (1674) i Robert de Visée (1682). Les obres d'aquests compositors foren executades segons les excellentes transcripcions que per a la guitarra moderna n'ha fet l'intelligent concertista i estudiós investigador Emili Pujol. La segona part del programa l'ompliren obres de Sor i de J. S. Bach.

La labor de Francesc Alfonso fou per tots conceptes digna del més complet elogi. Hem pogut seguir durant els darrers anys l'ascensió d'aquest artista, i avui constatem amb viva satisfacció la seva formació perfecta i el desplegament de les seves qualitats, que proclamen amb eloquència un temperament de veritable artista. Posseeix un poderós mecanisme, el seu so és bell i expressiu i el seu estil té totes les característiques que palesen bon gust innat i acurada formació musical. Molt justament el públic l'ovacionà, obligant-lo a afegir alguna composició al programa.

Saludem amb goig l'aparició d'una nova entitat musical, la Societat Catalana de Concerts, filial del Patronat Ardèvol, que ha donat ja el seu

primer concert. El nom d'aquesta associació ja diu amb eloquència quin és el seu principal objectiu: la divulgació de la música catalana, preferentment, ben necessitada, certament, d'aquests ajuts. El concert a què ens referim fou confiat al Quartet Ibèric, prestigiosa agrupació que formen els violinistes Ferran Guerin i Josep Doncel, el violista Gracià Tarragó i el violoncellista Ferran Pérez-Prió, noms ben coneguts en el nostre món musical, dins el qual aquests artistes ocupen llocs preeminentes. Figuraven al programa tres quartets, d'Amadeu Cuscó, Enric Morera i Ferran Ardèvol, tres obres encertadament triades que el públic barceloní ha aplaudit ja altres vegades. El Quartet Ibèric les interpretà amb perfecta compenetració, amb l'esperit i caràcter de cadascuna, i les executà amb un admirable equilibri que mostrà com la nostra excellent agrupació "da camera" ha assolit aquell punt de maduresa a què hom arriba només amb un treball constant, entusiasta i abnegat. El darrer dels quartets esmentats és per a violí, viola, violoncel i piano a quatre mans, i poguérem aplaudir així també en l'execució d'aquesta obra ja tasca remarcable dels pianistes Elionor Fabré i Ferran Ardèvol.

La Societat Catalana de Concerts anuncia ja dues noves sessions, una de violí i piano i una altra de piano sol, amb programes ben interessants. No cal dir com femi tots per què la bella iniciativa dels fundadors d'aquesta entitat tingui l'acolliment que mereix arreu i pugui fructificar com desitgem tots els qui estimem la nostra música.

Hem de donar compte, finalment, de l'actuació de dos pianistes a la Sala Mozart. Leopold Cardona, un jove artista que donà un recital organitzat per l'Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música, és una revelació que cal acollir amb gran atenció. Les qualitats palesades per aquest pianista que tot just comença a fer-se conèixer són de les que deixen preveure, sense por d'equivocar-se, el més brillant esdevenidor.

Erich Landerer, pianista austriac que pocs dies enrera s'havia fet aplaudir ja pel públic de la nostra ciutat, desplega els seus dots d'executant acurat i d'interpret intellègent amb un programa ben triat, al qual figuraven obres tan importants com la Sonata op. 53 (anomenada "Aurore"), de Beethoven, i els Estudis Simfònics de Schumann.

L'auditori expressà prou amb els seus aplaudiments la complaença amb què escoltà el concertista.

EL CORREU DE LES LLETRES I DE LES ARTS

★ A tots els quioscos i llibreries, el número 81 de *Revista de Catalunya*, que s'ha posat a la venda, domina damunt totes les altres publicacions. Afanyeu-vos si voleu adquirir-lo!

★ L. Nicolau d'Oliver, Jordi Rubió, J. Bufill i Ferro, Frederic Oms, Domènec Guansé, Guerau de Liost, J. M. Miquel i Vergés, Tomàs Garcés, Granier-Barrera, Alfons Maseras, Martí de Riquer, etc., etc., col·laboren al número 81 de la *Revista de Catalunya*, doble, que ha sortit fa poc.

★ Si voleu conèixer el procés del simbolisme patriòtic de les capçaleres dels diaris catalans de mig segle ençà us cal llegir, a la *Revista de Catalunya*, el magnífic assaig de J. M. Miquel i

La Música

AUDICIONS ÍNTIMES MARIA
KURENKO, CANTATRIU;
RICARD VIVES,
PIANO

La cantatriu russa Maria Kurenko, que el dimecres passat ens va ésser presentada per "Audicions Íntimes" en les seves selectes audicions al Casal del Metge, venia precedida de gran anomenada, i hem de reconèixer que ben justificada. Una veu de la millor qualitat, per bé que no excessivament voluminosa, conduïda amb veritable mestria en l'art del cant i un estil digne i adequat a cada obra van fer que la cantatriu tingués un gran èxit.

"Passepied", del segle XVII, i "La Marmota", de Beethoven, hagueren d'ésser bisades, i encara calgué afegir algunes obres més al programa, davant la insistència dels aplaudiments. El darrer d'aquests "bis" va ésser la cançó popular catalana "El Pardal", segons la versió d'Alió, gentilesa de l'eminent cantatriu a la nostra música, que no cal dir que fou regraciada per l'auditori amb entusiasme.

Ricard Vives, al piano, fou l'artista exquisit de sempre, i contribuí al nou èxit que per a "Audicions Íntimes" representa aquest magnífic concert.

Carnet Musical

Per
OBERON

Maria Kurenko a Audicions Intimes

EL Casal del Metge és un recés de gran preu per a Audicions intimes. La dolça intimitat de la seva sala de concerts convida al recolliment i distribueix els sons amb perfecta regularitat. La creació dels concerts anomenats "Audicions intimes" per l'A. de M. da C. ha estat, doncs, un encert, sobretot donant-se cas d'acollir-hi sempre artistes de primera categoria.

Ara ens hi ha estat presentada la cantatriu russa Maria Kurenko, que ens arriba després d'una sèrie d'anys d'haver-se passejat triomfalment pel món, i especialment pels escenaris d'òpera.

Maria Kurenko ens presentà les seplendors de la seva veu i la perfecció del seu mecanisme de cant amb un programa variat simpàtic, on hi havia des de la cançó siscentista fins a una ària de l'òpera "Mavra" de Stravinski, la creació de la qual a Filadèlfia li ha estat confiada pel propi autor.

La primera impressió que ens causà amb la inspirada cançó de Pergolese "Se tu m'ami" fou potser la millor de la vetlla. La digué deliciosament pel pastament de la veu i àdhuc pel matis. Obtingué un gran èxit amb "Passapied" de Delibes, obra del segle dissetè, adaptada per Asnàlof i dedicada a la pròpia

cantatriu. Es una obra ben graciosa i de difícils vocalisos. Ens agradà força en "Clair de lune" de Fauré, "Mignon" de Beethoven, "Cançó de bressol" de Marià de Reger, i en general en les obres d'autors russos, com Glinka, Rimski-Korsakof, Traikowski, Sbrimer. Quant al fragment de l'obra de Stravinski esmentada, no ens pogué donar gran idea del caràcter d'aquella. Com els petits fragments d'obres d'envergadura de molts autors, per genials que siguin, trets del seu ambient, aquest no encertà a donar-nos una idea o a posar-nos en una situació concreta. En canvi l'ària "El dubte" de Glinka, amb tot el seu dramatisme de vell estil, ens interessà fortament, i ens revelà una obra amable i ben digna de formar part del repertori de les cançonistes.

Pel que havem vist, hi havia coses ben diverses al programa. Hi havia encara, "L'âne blanc" de Hùe, escrit dins aquell motlle tan conegut de l'impressionisme més o menys parnassià de molts autors francesos moderns, la senzilla cançó savoiàna "La mamota" de Beethoven, de què el públic demanà una repetició, "Rosa de bardissa" de Schubert, i el prodigi operístic de temps sortosament passats, l'ària de l'òpera "Semiramis" de Rossini, obra plena de tots aquells tòpics del rossinisme més tronats, tòpics que, convertits en esculls dels cantants, tant han servit per a avalorar mèrits de la veu davant d'un públic molt exigent en equilibris vocals i molt poc preocupat del veritable mèrit artístic. Maria Kurenko pogué constatar que tots els perfils del seu art tradicional i de la seva perfecta escola de cant no saberen deixar-nos massa embadalits.

També sentirem dues àries de Mozart, una de "Don Joan" i una del "Rapte", però no és precisament aquest gènere el que més escau a aqueixa cantatriu, malgrat les innegables filigranes vocals.

Maria Kurenko, com tota cantatriu de primera categoria mundial, cantà cada obra en la seva llengua original, i havem de dir que amb perfecta pronunciació de totes les no esclaves. Per acabar de mostrar el seu cosmopolitisme, a guisa de propina, ens servi una cançó espanyola i la popular catalana "El pardal".

El pianista Ricard Vives l'acompanyà discretament.

DE MUSICA

MARIA KURENKO EN "AUDICIONS INTIMES"

Siguiendo la serie de conciertos que esta entidad viene celebrando, presentó en el "Casal del Metge" a la cantante rusa María Kurenko. Es una artista meritísima, de una técnica vocal perfecta y de un gusto interpretativo exquisito. Su voz de soprano posee la redondez de la de soprano lírica con la fluidez de la ligera.

Todas las obras las cantó María Kurenko en su idioma original. Entre las que cantó fuera de programa para co-

rresponder a los aplausos del selecto auditorio, interpretó la canción popular catalana "El pardal".

La facilidad que posee en la emisión de la voz y su admirable tecnicismo la permiten enfrentarse con las obras de mayores dificultades, así como en el aspecto interpretativo adentrarse en el estilo y características de cada composición. Los nombres de Pergolesi, Donaudy, Mozart, G. Hué, Fauré, Delibes, Rossini, Beethoven, Schubert, Reger, Glinka, Medtner, Tchaikowsky, Prokofieff y Strawnsky constituían el ecléctico programa. De Strawnsky dió las primicias del aria de la ópera "Mavra" que pron-

to debe estrenarse en Filadelfia. Es esta aria de carácter melódico con un melodismo de sabor oriental e interesante como todas las producciones de este autor.

Acompañó a María Kurenko el pianista Ricardo Vives, quien, una vez más, se acreditó de excelente músico y exquisito pianista.

Como hemos dicho fueron muchos los aplausos que recibió la eminente artista, aplausos que se hicieron extensivos a su colaborador maestro Vives.

Con esta audición quedaron bien patentes los méritos y fama de que venía precedida María Kurenko. —A. M.